

דברים שאמר גיל על טל לפני הקולוקיום לזכרו ב-23 לינואר 2014

את טל הכרתי בפעם הראשונה בכיתה ז', לפני כ-17 שנים, ומאז הוא היה החבר הכי טוב שלי. למדנו באותה כיתה בתיכון. את התואר ראשון עשינו יחד בטכניון, וכך גם את המאסטר והדוקטורט. לפני כשנה, קצת אחרי שחזר מטיול בנפאל, אבחנו אצלו סרטן ריאות בשלב מתקדם, ואז הוא אושפז במצב קשה ברמבם. טל נלחם במחלה, ואחרי כמה חודשים חזר לחייו הרגילים, אל החברים והפקולטה כדי להמשיך את עבודת המחקר שלו. בקיץ בריאותו התדרדרה שוב, עד שבתחילת אוקטובר הוא נכנע למחלה. גם ברגעים הכי קשים הוא לא וויתר, ולאורך כל שלבי המחלה הוא נלחם ללא פחד, שמר על אופטימיות והאמין שיבריא.

רבים מכם לא הכירו אותו היכרות עמוקה, בעיקר מכיוון שטל תמיד היה מאוד צנוע ושקט, אבל גם בגלל שטל לא היה אסיסטנט בפקולטה. עם זאת הוא היה חכם ומוכשר בצורה יוצאת דופן. את השירות הצבאי שלו הוא עשה במודיעין, ולאחר שהשתחרר והחל את התואר הראשון, הוא חזר לעבוד ביחידה שלו כיועץ. המנהלים מהיחידה שלו סיפרו עליו שאת מה שהוא היה עושה ביום, לאחרים זה לקח שבוע. בזמן המאסטר והדוקטורט הוא עבד יום בשבוע במשרד הביטחון. את התואר הראשון שלו טל סיים בהצטיינות ובזמן העבודה על התארים המתקדמים כאן, הוא היה שותף בלמעלה מעשרה מאמרים מדעיים. על עבודת המחקר שלו, המנחה שלו גד קורן יפרט בהמשך. טל תמיד היה הכי טוב בכל תחום אליו פנה. הוא היה הגיטריסט הכי מוכשר, רוכב האופניים הכי מהיר, והחוקר הכי עצמאי, אבל הוא בעיקר היה אדם טוב וחבר טוב, לא רק שלי, אלא של כל מי שזכה להכיר אותו מקרוב. חבר משותף שלנו אמר (ואני מצטט) "שהייתה לנו זכות גדולה להיות חברים של טל".

הוא תמיד ישאר בליבנו וימשיך להיות השראה לכולנו.
יהי זכרו ברוך.